

Устав

У С Т А В

за духовното устройство и управление на мюсюлманите в Република България

ГЛАВА I Общи положения

Чл. 1. Всички мюсюлмани в Република България се ползват със свобода на вероизповеданието си наравно с останалите религиозни общности.

Чл. 2. Мюсюлманското вероизповедание в Република България се управлява от Висш духовен съвет, Главно мюфтийство, районни мюфтийства и мюсюлманските настоятелства, съгласно Конституцията, законите и разпорежданията на този Устав, съобразно шериата.

Чл. 3. Деловодната и отчетната дейност се водят на български език, съобразно издадената инструкция от Висшия духовен съвет.

Чл. 4. Главното мюфтийство, районните мюфтийства и мюсюлманските настоятелства при извършване на религиозните обреди могат да си служат и с друг език, на който е издадена съответната религиозна книжнина.

ГЛАВА II Мюсюлмански настоятелства

Чл. 5. Във всяко населено място на Република България, където живеят най-малко 7 мюсюлмански семейства, може да се образува мюсюлманско настоятелство.

Чл. 6. Ако семействата са по-малко от 7, те се обединяват с други мюсюлмански семейства от близките населени места.

Чл. 7. Всяко мюсюлманско настоятелство е юридическо лице.

Чл. 8. Мюсюлманските настоятелства, които са престанали да съществуват, имотите им преминават под разпореждане на мюсюлманските настоятелства по разпределение на Главното мюфтийство с всичките си активи и пасиви, съгласувано с районните мюфтийства.

С/Б

Чл. 9. Мюсюлманското настоятелство се състои от 5 до 9 члена и се управлява от трима души, които се избират на общо събрание на настоятелството. Изборът се прави с явно гласуване и обикновено мнозинство за срок от 3 години.

Чл. 10. Избиратели и избираеми в Мюсюлманското настоятелство са всички български граждани, мюсюлмани, навършили 16 години.

Чл. 11. Събранието на Мюсюлманското настоятелство се счита за редовно, колкото и избиратели да са присъствали, стига то да е било оповестено най-малко 7 дни преди провеждането.

Чл. 12. Протоколите от събранието за извършения избор се изпращат на съответния районен мюфтия.

Чл. 13. При несъгласие на повече от половината избиратели от мюсюлманското население, Главният мюфтия може да наложи вето върху направения избор и да иска преразглеждане на взетите изборни решения.

Чл. 14. Избраните лица в Мюсюлманското настоятелство избират председател, секретар и касиер.

Чл. 15. Ръководството и управлението на имотите и делата се извършват от настоятелството. За управлението и разпореждането с вакъфите Висшият духовен съвет издава специална наредба.

Чл. 16. Нстоятелството взема решенията си с обикновено мнозинство и отговаря солидарно за всички свои решения.

Чл. 17. Нстоятелството заседава всеки месец, като при необходимост свиква извънредни заседания. Всички гласувания са явни.

Чл. 18. Заседанията се свикват и ръководят от председателя.

Чл. 19. Нстоятелството назначава и уволнява служители при джамиите и определя заплатата и времето за назначение.

Чл. 20. Нстоятелството веднъж в годината на общо събрание дава отчет за цялостната си дейност.

Чл. 21. Нстоятелствата са длъжни да изпълняват точно и навреме разпорежданията на Районното и Главното мюфтийство, съобразени с разпоредбите на настоящия Устав.

Чл. 22. Дължностите в настоятелствата могат да бъдат платени. Възнагражденията се гласуват на общо събрание на мюсюлманските настоятелства.

Чл. 23. Изборът на ново настоятелство или отделен член трябва да се проведе един месец след напускане на лицето или цялото настоятелство. През този период районният мюфтия назначава трима души, които да управляват настоятелството и проведат събранието за избор.

Чл. 24. Бюджетната година на Мюсюлманското настоятелство съвпада с републиканската бюджетна година.

Чл. 25. За всяка бюджетна година настоятелството изготвя проект за приходите и разходите, който се одобрява от общото събрание.

Чл. 26. Мюсюлманското настоятелство заделя 10 на сто от приходите си за нуждите на Главното мюфтийство. Те се превеждат по сметката му всяко тримесечие до 10 число на следващото тримесечие.

Чл. 27. Главното мюфтийство утвърждава годишните бюджети на мюсюлманските настоятелства.

Чл. 28. Главното мюфтийство най-късно до 15 януари изпраща в Дирекцията по вероизповеданията утвърдения бюджет на мюсюлманските настоятелства в страната.

Чл. 29. В течение на годината промени в бюджета могат да се направят от Главното мюфтийство по предложение на съответния районен мюфтия, както и прехвърлянето на суми от едно перо в друго.

Чл. 30. Бюджетният излишък от предходната година остава като приход за следващата.

Чл. 31. Всички приходно-разходни операции по изпълнение на бюджета се извършват от секретаря в съответствие с действуващите нормативни актове.

Чл. 32. В касата на Мюсюлманското настоятелство не могат да се държат повече от 2000 лева. Останалите приходи се внасят в съответната банка или спестовна каса.

Чл. 33. Всички приходи трябва да се събират навреме и се внасят в съответната банка или спестовна каса.

Чл. 34. Не могат да се извършват разходи без подписа на председателя и секретаря на настоятелството.

Чл. 35. За извършените разходи се изискват разходооправдателни документи, редовно подписани и подпечатани.

Чл. 36. Всяко тримесечие касиерът изготвя отчет за състоянието на касата на настоятелството. Препис от този отчет се изпраща на районния мюфтий.

Чл. 37. Годишните отчети се изпращат и на Главния мюфтий.

Чл. 38. Годишните отчети по изпълнението на бюджетите се представят на контролния орган при Главното мюфтийство, който упражнява контрол за спазване на законността, като този контрол не изключва контрола от страна на държавните финансови органи.

Чл. 39. Мюсюлманското настоятелство има своя канцелария, всички изходящи писма и входящи писма се вписват в изходящ и входящ дневник и носят подписите на председателя и секретаря.

ГЛАВА III Свещенослужители и служители при джамиите

Чл. 40. Настоятелството разпределя разполагаемите средства за издръжка на служителите при джамиите.

Чл. 41. Служителите в мюсюлманските настоятелства са: каюмите, сюнетчиите, тюрбедарите, гасалите и гробарите. Сюнетчиите трябва да притежават разрешително от здравните органи за упражняване на професията.

Чл. 42. Всички служители се назначават и уволняват от районния мюфтий, след консултации с мюсюлманските настоятелства по места.

Чл. 43. За да бъде назначен един свещенослужител, той трябва да притежава документ за завършено духовно образование или необходимата подготовка, да е български гражданин, да не е лишен от граждански права, да се ползва с почит и уважение от местното население.

Чл. 44. Всеки кандидат за свещенослужител полага конкурсен изпит, ако броят на кандидатите е повече от един, пред комисия, съставена със заповед от районния мюфтия.

Чл. 45. Изпитната комисия съставя протокол за резултата от изпита и оценките на членовете на комисията. Препис от този протокол се изпраща в Главното мюфтийство. Изпитът се провежда по програма на Главното мюфтийство.

Чл. 46. При равна оценка на няколко кандидата при изпита, се предпочита онзи от тях, чийто баща е духовник, служител или дългогодишен член на мюсюлманското настоятелство, по преценка на комисията.

Чл. 47. Ако за дадена длъжност не се яви кандидат, местният мюфтия назначава временно "изпълняващ длъжността" лице, което може и да не притежава изброените в този Устав условия, но има необходимите знания и умения за нейното изпълнение. Това лице се освобождава от длъжност веднага щом се яви правоспособен кандидат.

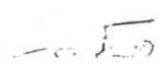
Чл. 48. Главното мюфтийство води специална книга за движението на свещенослужителите. За всяка промяна в състава на свещенослужителите се изпраща сведение в Дирекцията по вероизповеданията и се регистрира в местната община.

Чл. 49. Задълженията на свещенослужителите са следните:
а) да извършват бракосъчетание; б) да извършват обряда на погребението, в) да извършват даване на име на новородени деца, г) да извършват всички религиозни обреди и треби, според шериата.

Чл. 50. Свещенослужителите не могат да извършват обреди и треби, които противоречат на законите на Република България и на шериата.

Чл. 51. Свещенослужител не може да откаже да извърши религиозен обред на свой енориаш под каквто и да е предлог, освен ако това не противоречи на закона, на настоящия Устав и на шериата.

Чл. 52. Свещенослужителят не може да извършва обряда на бракосъчетанието на малолетни, ако няма документ за граждански брак между бракосъчетаващите се.

Чл. 44. Всеки кандидат за свещенослужител полага конкурсен изпит, ако броят на кандидатите е повече от един, пред комисия, съставена със заповед от районния мюфтия.

Чл. 45. Изпитната комисия съставя протокол за резултата от изпита и оценките на членовете на комисията. Препис от този протокол се изпраща в Главното мюфтийство. Изпитът се провежда по програма на Главното мюфтийство.

Чл. 46. При равна оценка на няколко кандидата при изпита, се предпочита онзи от тях, чийто баща е духовник, служител или дългогодишен член на мюсюлманското настоятелство, по преценка на комисията.

Чл. 47. Ако за дадена длъжност не се яви кандидат, местният мюфтия назначава временно "изпълняващ длъжността" лице, което може и да не притежава изброените в този Устав условия, но има необходимите знания и умения за нейното изпълнение. Това лице се освобождава от длъжност веднага щом се яви правоспособен кандидат.

Чл. 48. Главното мюфтийство води специална книга за движението на свещенослужителите. За всяка промяна в състава на свещенослужителите се изпраща сведение в Дирекцията по вероизповеданията и се регистрира в местната община.

Чл. 49. Задълженията на свещенослужителите са следните:
а) да извършват бракосъчетание; б) да извършват обряда на погребението, в) да извършват даване на име на новородени деца, г) да извършват всички религиозни обреди и треби, според шериата.

Чл. 50. Свещенослужителите не могат да извършват обреди и треби, които противоречат на законите на Република България и на шериата.

Чл. 51. Свещенослужител не може да откаже да извърши религиозен обред на свой енориаш под каквто и да е предлог, освен ако това не противоречи на закона, на настоящия Устав и на шериата.

Чл. 52. Свещенослужителят не може да извършва обряда на бракосъчетанието на малолетни, ако няма документ за граждански брак между бракосъчетаващите се.

Чл. 53. За всяко отсъствие от населеното място повече от 10 дни свещенослужителят иска разрешение от районния мюфтия, за да осигури духовно лице, което да го замества.

Чл. 54. Размерът на таксите, които се събират от свещенослужителите за религиозните обреди, се определя от Главното мюфтийство.

Чл. 55. Свещенослужители, които не изпълняват задълженията си и нарушават разпорежданията на този Устав, се наказват съгласно чл. 91 и 94 на този Устав.

ГЛАВА IV Главно мюфтийство

РАЗДЕЛ I – Състав на Главното мюфтийство

Чл. 56. Главното мюфтийство е централен духовен орган на мюсюлманите в Република България със седалище в София. Състои се от Висш духовен съвет, Контролно-дисциплинарна комисия и Главен мюфтия.

РАЗДЕЛ II – Висш духовен съвет

Чл. 57. Висшият духовен съвет е колективен орган за управление на мюсюлманското изповедание.

Чл. 58. Висшият духовен съвет:

1. Следи и осигурява правилната, съобразена с религиозните изисквания и със закона, дейност на свещенослужителите и на мюсюлманските настоятелства.

2. Дава указания по възникналите въпроси, свързани с управлението на мюсюлманското изповедание.

3. Разрешава с фетви спорните въпроси, свързани с изпълнението на религиозните обреди и служби.

4. Изготвя и отпечатва необходимата религиозна литература и календари.

5. Разрешава извършването на правни сделки с имоти на изповеданието.

6. Одобрява бюджетите на Главното мюфтийство на Фонд "Духовенство и имоти" и на мюсюлманските настоятелства.

7. Определя размера на представителните пари на членовете на Висшия духовен съвет и на членовете на Контролно-дисциплинарната комисия.

8. Взема решения за образуване и открива процедура за узаконяване на духовни учебни заведения, отговаря за учебно-възпитателната работа в тях, съобразно законите и изискванията на мюсюлманското религиозно образование.

Чл. 59. Висшият духовен съвет се състои от 16 члена – Главен мюфтия, районните мюфтии по право и по един представител от всеки район, които се избират персонално от конференцията.

Чл. 60. (1) Висшият духовен съвет избира от състава си орган, наречен намален състав, който решава текущи въпроси в периода между заседанията.

(2) Намаленият състав се състои от Главния мюфтия и районните мюфтии. Той отчита работата си пред Висшия духовен съвет.

Чл. 61. Решенията на Висшия духовен съвет и на намаления състав се вземат с обикновено мнозинство.

РАЗДЕЛ III – Контролно-дисциплинарна комисия

Чл. 62. Контролно-дисциплинарната комисия се избира от Висшия духовен съвет за срок от три години. Тя се състои от трима членове, измежду които сама избира свой председател.

Чл. 63. Контролно-дисциплинарната комисия:

1. Следи за изпълнение на решенията на Висшия духовен съвет.

2. Проверява периодически финансовото и материално състояние на мюсюлманското изповедание.

3. Проверява правилното отразяване в счетоводните и други документи на всички постъпили суми и тяхното изразходване.

4. Проверява материалните ценности, които притежава изповеданието.

5. Разглежда дисциплинарни преписки за провинения на свещенослужители и на другите служители и предлага на Висшия духовен съвет да бъдат наложени наказания в съответствие с Кодекса на труда, а когато констатира престъпления, да отнася въпроса пред компетентните държавни органи.

Чл. 64. Своята дейност Контролно-дисциплинарната комисия отчита пред Висшия духовен съвет.

Чл. 65. В заседанията на Контролно-дисциплинарната комисия задължително участвува Главният секретар на Главното мюфтийство.

Чл. 66. Контролно-дисциплинарната комисия взема решенията с обикновено мнозинство.

ГЛАВА У

Районни мюфтийства и мюфтии

Чл. 67. Страната се разделя на следните районни мюфтийства: Разград, Шумен, Добрич, Кърджали, Пловдив, Смолян, Айтос и София. Създаването на нови районни мюфтийства се извършва по решение на Висшия духовен съвет, които имат право на съвещателен глас във Висшия духовен съвет до следващата национална конференция. Районните мюфтийства са юридически лица.

Чл. 68. Районните мюфтии са духовни ръководители на мюсюлманите в поверените им райони. Те са органи на Главното мюфтийство.

Чл. 69. Мюфтиите се избират за срок от три години и най-много до два мандата от районна конференция от делегати на мюсюлманските настоятелства в района на мюфтийството, назначена по решение на Висшия духовен съвет.

Чл. 70. Кандидатите за районни мюфтии трябва да имат необходимата религиозна подготовка, морален облик, да не са заемали ръководни длъжности в структурите на БКП и на сателитните им организации, да не са били щатни или нещатни служители в Държавна сигурност.

Чл. 71. Главното мюфтийство един месец преди избора, със съдействието на Висшия духовен съвет, в открito заседание приема молбите на кандидатите за избор, след полагане на изпит пред комисия.

Чл. 72. Изборът се провежда с явно гласуване. За избран се счита кандидатът, за когото са гласували повече от половината участници в конференцията.

Ако при първото гласуване никой от кандидатите не е събрал такова мнозинство, се провежда втори тур с участието на първите двама, получили най-много гласове.

Чл. 73. Висшият духовен съвет издава правилник за провеждане на изборите за районни мюфтии.

Чл. 74. Висшият духовен съвет съставя длъжностна характеристика на районните мюфтии.

Чл. 75. Мюфтиите са длъжни да следят за моралния облик на служителите при джамиите и мюсюлманските настоятелства.

Чл. 76. Цялата документация на районните мюфтийства се води от канцеларията, в която работи щат, утвърден от Главното мюфтийство по решение на Висшия духовен съвет.

Чл. 77. Разходите за издръжка на канцелариите и персонала при мюфтийствата се включват в годишния бюджет.

ГЛАВА VI Главно мюфтийство

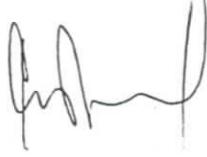
Чл. 78. Главният мюфтия е духовен представител на мюсюлманите в Република България със седалище гр. София.

Чл. 79. Главният мюфтия се избира за срок от три години на национална конференция от делегати избрани по райони.

Чл. 80. За Главен мюфтия могат да кандидатстват само мюсюлмани, завършили духовно образование или имат необходимата религиозна подготовка и авторитет, не са били щатни или нещатни служители в Държавна сигурност, да не са заемали длъжности в структурите на БКП и сателитните й организации.

Чл. 81. Изборът на Главен мюфтия се извършва след 14-дневно предизвестие от Главно мюфтийство за деня, часа и мястото на избора.

Чл. 82. Изборът на Главен мюфтия се извършва с явно гласуване. За избран се счита кандидатът, за когото са гласували повече от половината участници в конференцията. Ако при първото гласуване никой от кандидатите не е събрал такова мнозинство, се провежда втори тур с участието на първите двама, получили най-много гласове.

Чл. 83. Задълженията на Главния мюфтия са:

1. Чрез демократично избрани управленчески структури да ръководи районните мюфтийства и чрез тях свещенослужителите в мюсюлманските настоятелства.

2. Главният мюфтия следи за: правилното прилагане на религиозните обреди и молитви, състоянието на култовите сгради и поведението на свещенослужителите в страната.

3. Той се грижи за нравственото развитие на мюсюлманите в страната, като поощрява благотворителността, дарителството, фондациите с подобна цел, грижи за инвалидите, болните и оскърбените.

4. Бди за изпълнението на шериатските закони при верските прояви на мюсюлманското население в България.

5. Съдействува на районните мюфтийства при работата им с населението за неговото културно и духовно издигане в границите на мюсюлманските настоятелства.

6. Подпомага откриването и обучението на даровити младежи, желаещи да се посветят на изповеданието, като свещенослужители, както издаването или осигуряването на необходимата религиозна литература.

7. Съдействува за откриване на духовни училища и институти в необходимите райони.

8. Съдействува за откриването на курсове за изучаване на Куран-ъ Керим.

9. Той е отговорен за духовните училища и методи на обучение в тях, както следи за застъпването на високи нравствени показатели: хуманност, морал, етика и състрадание към болните, инвалидите и изпадналите в беда.

Чл. 84. В случай на отсъствие за повече от два месеца, освобождаване, напускане, несъстоятелност или смърт, функциите на Главния мюфтия се изпълняват от Висшия духовен съвет.

Канцелария на Главното мюфтийство

Чл. 85. Персоналът на Главното мюфтийство се определя от Висшия духовен съвет.

Чл. 86. Началникът на канцелариата е лице специалист по проблемите на администрацията и финансите. Той е отговорен

за кореспонденцията, изходящите и входящите документи на Главното мюфтийство и своевременното отговаряне на жалбите на мюсюлманите в страната.

Чл. 87. Началникът на канцеларията на Главното мюфтийство приподписва всички писма, пази печата и следи за правилния ход на канцеларията.

Чл. 88. В началото на всяка година Главното мюфтийство изработва свой бюджет, въз основа на бюджетите на районните мюфтийства, но не по-късно от 20.01. на същата година.

Чл. 89. Всички служители в Главното мюфтийство се назначават и освобождават от Висшия духовен съвет.

ГЛАВА VII Мюсюлмански духовни съдилища

Чл. 90. При всяко районно мюфтийство има духовен съд, който се състои от трима души: мюфтията е председател на съда и двама членове, от които един духовник от района и един мюсюлманин, ползващ се с уважение и добро име сред населението.

Чл. 91. Този съд разглежда дела, изключително от религиозен характер срещу провинили се свещеннослужители, груби служебни нарушения и др.

Чл. 92. Съдът налага следните наказания: 1. Мъррене, 2. Намаляване на заплатата за три, шест и 12 месеца, 3. Уволнение.

Чл. 93. При Главното мюфтийство се избира Висш духовен съд, който се състои от пет души: Главен мюфтия - председател, четиричленове - лица, ползващи се с добро име, за срок от 3 години.

Чл. 94. Този съд се избира от Висшия духовен съвет.

Чл. 95. Висшият духовен съд се занимава с делата на районните мюфтии, служителите от Главното мюфтийство и районните мюфтийства. Той налага следните наказания: 1. Мъррене, 2. Намаляване на заплатата за един, два, три и повече месеца. 3. Преместване на друга работа, 4. Уволнение, 5. Предаване на следствените органи в Република България.

Чл. 96. Висшият духовен съд разглежда всички дела, касаещи се до: 1. преписки по назначение и освобождаване, 2. преместване на свещенослужители, 3. издаване на фетви по различни религиозни въпроси, 4. спорове между мюсюлмански настоятелства, 5. жалби против решенията на районните духовни съдилища на мюфтийствата, 6. жалби по сключване на религиозен брак, 7. за откриване на нови джамии.

Чл. 97. Членовете на Висшия духовен съд се ръководят от постановленията на шериата, като се съобразяват да не противоречат на духа и изискванията на действуващите закони в Република България.

Чл. 98. Образуването на дела, призоваването на страните и свидетелите, както и постановените решения става по реда, предвиден в Закона за гражданско съдопроизводство в Република България.

Чл. 99. Висшият духовен съд постановява решения за: 1. Отменяне на решения на мюфтийския съд. 2. Потвърждаване на решения на мюфтийския съд. 3. Пререшаване на приключили дела.

Чл. 100. Деловодството и съдопроизводството при Висшия духовен съд се води от персонала на канцеларията на Главното мюфтийство.

Чл. 101. Всяка от спорещите страни пред Висшия духовен съд внася такса. Размерът на таксата се определя ежегодно с протокол на Висшия духовен съвет. Тъй като решенията на този съд са окончательни и не подлежат на обжалване, виновната страна не получава тази такса и тя остава в бюджета на Главното мюфтийство, откъдето се изплаща възнаграждение на духовния съд.

Чл. 102. Контролът върху районните духовни съдилища принадлежи на Висшия духовен съд, по предложение на Главния мюфтий.

ГЛАВА VIII Джамии и обряди

Чл. 103. Всяко мюсюлманско настоятелство може да има медсчити или джамии, според нуждите на населението му. В тях

могат да се молят всички мюсюлмани без оглед на жителство, народностна принадлежност или поданство.

Чл. 104. Построяването на нови месчиди или джамии става с решение на общо събрание на мюсюлманите от мюсюлманското настоятелство, след което решение се уведомява Главното мюфтийство чрез районния мюфтия.

Чл. 105. Службите в месчидите и джамиите са публични: обрядите на открито, религиозните процесии, празниците на открито и др., се провеждат по съответния ред, съгласно закона и шериата.

Чл. 106. Месчидите и джамиите се използват само по своето предназначение.

ГЛАВА IX Вакъфи

Чл. 107. Всички вакъфи в Република България се управляват от мюсюлманските настоятелства.

Чл. 108. Прехвърляния между частни или мютевелийски вакъфи, върху мюсюлманските настоятелства става в присъствие на лице, назначено от Главния мюфтия.

Чл. 109. Споровете относно управлението на вакъфите се решават от Главното мюфтийство и Висшия духовен съвет.

Чл. 110. Настоятелствата нямат други права върху вакъфските имоти, освен да ги стопанисват и управляват.

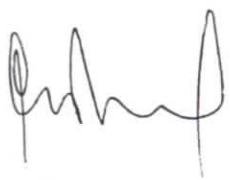
Чл. 111. Продажба, дарение или ипотека на вакъфски имот не се допуска.

Чл. 112. Настоятелствата могат да дават под наем, да застрояват и облагородяват вакъфските имоти след одобрение от страна на Главното мюфтийство.

Чл. 113. Всички завещания, дарения и други благотворителни дейности се правят достояние на населението. Всяка година Главното мюфтийство издава бюлетин за тези благотворителни дейности, както и отчет пред Дирекцията по вероизповеданията.

Чл. 114. Фонд "Духовенство и вакъфи" се управлява от изпълнителен директор.

Чл. 115. От този фонд се заделят пари за бюджета на Главното мюфтийство, за Висшия духовен съд и представителни

пари за Главния мюфтия, които се изразходват за облекло, обзавеждане, посрещане и изпращане на гости и други цели, издигащи престижа на Главното Мюфтийство.

Чл. 116. Фонд "Духовенство и вакъфи" се грижи за проучване и избиране на членове на настоятелствата, извършване на промени в състава на тези настоятелства, както и за откриване на нови мюсюлмански настоятелства.

Чл. 117. Този фонд проучва нуждите на мюсюлманските настоятелства и се грижи за тяхното удовлетворение.

Чл. 118. Следи за поддържането и стопанисването на вакъфските имоти в страната, както и мюсюлманските молитвени домове. Финансира при необходимост инициативи на настоятелствата, отпуска заеми, краткосрочни кредити и сключва договори за ефективно използване на тези имоти.

Чл. 119. Фонд "Духовенство и вакъфи" подпомага талантливи мюсюлмански деца в училищата, студенти във висшите духовни и светски университети.

Чл. 120. За постигане на целите си фонд "Духовенство и вакъфи" може да учредява или участвува в търговски дружества да инвестира в страната и чужбина, да открива представителства и да участвува в дружества с местни и чуждестранни физически или юридически лица в страната и чужбина.

ГЛАВА X

Преходни и заключителни разпоредби

Чл. 121. До три месеца след влизане в сила на този Устав се провеждат избори за мюсюлмански настоятелства за районни мюфтии.

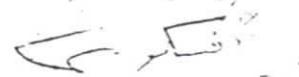
Чл. 122. Мюсюлманските настоятелства са подведомствени на установените с този Устав разпоредби.

Чл. 123. Преди да бъде избран пълният състав на Висшия духовен съвет, функциите му по членове 69 и 71 се осъществяват от Главния мюфтия и членовете на Висшия духовен съвет, избрани на националната конференция на мюсюлманското вероизповедание.

Чл. 124. Този Устав влиза в сила след одобрението му от Министерския съвет на Република България и отменя Устава от 22.05.1951 г.

Г. Михайлов

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД
ГК, 40 състав
гр. дело № 15809/06г.
София, 13.02.2007г.

СЪДЕБНО УДОСТОВЕРЕНИЕ

СРС, 40 състав, по гр.дело № 15809/06г., издава настоящето удостоверение на адв. Стоилова - пълномощник на Мюсюлманско изповедание, по силата на която да се спади от Дирекцията по вероизповеданията със заверено колие и удостоверение за утвърждаването на Устав на Главно мюфтийство от 1992г. приет на Националната конференция на мюсюлманското вероизповедание с протокол от 19.09.1992г.

РАЙОНЕН СЪДИЙСКИ

